

Discerniment 2.0 Com entrenar-lo i enfortir-lo

(a partir de les catequisis del papa Francesc sobre el discerniment)

1.- Introducció

Si féssim un mapa de paraules del papa Francesc segur que una de les més destacades seria Discerniment. El Papa vol **ensenyar-nos als cristians a saber escoltar la veu del bon Pastor que camina davant nostre** i ens va indicant el camí.

El discerniment és **un art imprescindible per a la vida cristiana**. Sense discerniment no hi ha una vida fructuosa. Saber discernir és saber escoltar, és **reconèixer si la veu que escoltem en el nostre cor és la del Senyor, o la del mal esperit, o el meu caprici o la pressió social...** St. Ignasi va tenir una gran llum pel tema del discerniment i el Papa ens vol ajudar a descobrir-ho.

2.- ¿Què significa discernir?

Es calcula que **fem unes 4.000 decisions al dia: la majoria inconscients** o perquè tenim un hàbit. La nostra vida, el que som, és el resultat d'una àmplia suma de petites o no tan petites decisions. A vegades cal fer decisions arriscades i a vegades s'ha d'estar molt atent a la vida, ja que una gran oportunitat pot venir en un format molt senzill.

Com t'avalues com a discernidor de l'1 al 10? **Discernir ens va portant a la millor versió de nosaltres mateixos.**

3.- Ignasi de Loiola aprèn a discernir en una circumstància adversa.

Està malalt al llit, ferit d'una cama per una bala de canó. St. Ignasi, llegint vides de Sants, comença a adonar-se de la dinàmica dels esperits. **En el nostre interior hi ha sentiments diferents i hem d'adquirir una saviesa per saber com funcionen.** Hem de mirar quins són els sentiments que habiten en el nostre cor. Veiem que **les coses de Déu donen sempre pau.**

També veiem que cal distingir entre allò que m'agrada i em motiva i allò que dona pau. Si a mi em diuen de fer una cosa que m'agrada, d'entrada sé que allò em farà il·lusió, però el que hem de mirar és si aquesta il·lusió està ungida per la pau del Senyor i perdura en el temps.

4.- Oració com a àmbit privilegiat del discerniment.

Si volem discernir **hem de ser persones de pregària**: la pregària ens ajuda a conèixer Jesús i això ens connaturalitza amb ell i **ens fa conèixer el que el seu cor desitja**. La familiaritat amb Déu trenca una altra gran temptació, ens diu el Papa: La por al fet de pensar que si busco fer la voluntat de Déu se'm complicarà la vida. Necessitem fer pregària amb la paraula de Déu, per saber com parla Déu.

Formació d'adults

5.- La pròpia vida per aprendre a discernir bé.

La nostra pròpia vida és la **gran escola per poder descobrir com Déu hi actua**. Per això, acostumar-se a rellegir la pròpia vida educa la mirada, l'afina i ens ajuda a detectar els petits miracles que el bon Déu realitza per nosaltres cada dia.

6.- Què és la desolació i perquè estem desolats.

Estem tristos, mandrosos, tebis, sentim Déu com si estigués lluny de nosaltres (el sentim distant). **La desolació també formarà part de la nostra vida** de tant en tant.

A vegades **hi ha tristesses positives**: Quan Déu no vol que fem una cosa, una manera que té d'avisar-nos és anar-nos retirant la pau i això deixa una sensació de tristesa. **Però també hi ha tristesses que venen del mal esperit**. Una de les principals temptacions del dimoni és posar-nos tristos, exagerar, pintar-ho tot de la pitjor manera, traient tota esperança i impossibilitant-nos de veure que allò pot canviar. **El discerniment és una mena d'antivirus que fa que et treguis del damunt molts sentiments que venen del mal esperit**.

A vegades **Déu permet que siguem temptats amb la desolació per fer-nos créixer**: El Papa parla de gratuïtat: "estar desolats ens ofereix la possibilitat de créixer, d'iniciar **una relació més madura, més bella amb el Senyor**". "Ens fa molt de bé aprendre a estar amb Ell, a estar amb el Senyor sense cap altre més finalitat, tal com ens passa amb les persones a qui estímem". **En els moments de desolació no hem d'abandonar el Senyor, sinó ser-li encara més fidels**.

7.- El consol i el consol veritable.

Cal **diferenciar** entre el que és un **consol que ve de Déu (amb la pau) de les coses que senzillament ens agraden per la nostra pròpia manera de ser**.

Les coses de Déu comencen bé, continuen bé i acaben bé: és a dir, que hi ha pau en tot moment. Però també hi pot haver coses del mal esperit que comencen bé, continuen regular i acaben malament.

Per això, podem aprendre molt si revisem la nostra pròpia història: **Com més ens coneixem a nosaltres mateixos, ens n'adonem abans dels llocs per on entra el mal esperit** en la nostra vida, coneixem les "seves contrasenyes", les seves portes d'entrada al nostre cor.

8.- La confirmació de la bona decisió.

"És important continuar estant atents a la fase que segueix immediatament de la decisió presa, per copsar els signes de Déu que la confirmen o la desmenteixen"

Un bon signe és la consciència de sentir-se que en la teva vida estàs en el lloc apropiat per a tu —aquesta tranquil·litat: "Estic al meu lloc"— i sentir-se part d'un disseny més gran, al qual es vol oferir la pròpia contribució.

Un altre bon signe de confirmació és el fet de romandre lliures respecte a allò decidit. Ser possessiu és enemic del bé i mata l'afecte.

Formació d'adults

9.-La vigilància i la confrontació amb la paraula de Déu i l'acompanyament personal

Estar **atents i confrontar-ho tot amb l'acompanyament personal i la paraula de Déu** és molt important per avançar adequadament en el nostre discerniment. Com deia sant Agustí, “quan reses, li parles a Déu” però “quan llegeixes la Paraula és Déu qui et parla a tu”.

Preguntes per compartir en grup:

1. Què és el que t'ha aportat més aquesta xerrada?
2. Algun cop has pensat que si fas massa cas a Déu se't complicarà la vida? Que està bé seguir-lo... però sense passar-se?
3. Què t'ha semblat tot el que s'ha dit sobre la tristesa? I la idea sobre el fet que aquests pensaments són spam?
4. Estàs creixent en el discerniment? En què es nota en la teva vida?